

er gået sådan, som hensigten var, eller om der er brug for andre initiativer.

Men jeg tror faktisk på, at man gerne vil sørge for at udnytte de kvindelige talenter, der er ude omkring, og at det her er skubbet til, at man får tænkt sig bedre om, når man indstiller kandidater til de forskellige udvalg, råd og nævn i lokal og regional sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det var jo ikke forfærdelig imødekommende, vil jeg godt sige. Jeg sagde heroppefra, at det er rigtigt, at der, hvor der er politiske aftaler, kan der være nogle komplikationer. Men der nedsættes også udvalg, hvor der ikke er politiske aftaler, og hvor man skal have en bestemt repræsentation. Er ministeren enig i, at man uden problemer for den del af udvalgene kunne lægge den samme bestemmelse ind, som man har i ligestillingslovens § 8, hvor der står, at udvalget bør have en ligelig repræsentation af kvinder og mænd? Det er det ene. Det andet er ministerens udtalelse om, at hun synes, at jeg skal udvise lidt tillid til kommunerne. Nu er det faktisk sådan, at vi jo ikke udviser specielt meget tillid til ministrene. Der står nemlig i ligestillingsloven, at de, inden de nedsætter et udvalg, faktisk skal rapportere tilbage til ligestillingsministeren. Så det er fuldstændig tåbeligt her at sige, at det er et spørgsmål om mistillid. Det er simpelt hen et spørgsmål om, at vi vil have nogle mekanismer, hvor vi skubber på en proces, så vi er sikre på, at vi når frem til det, vi ønsker, nemlig en ligelig repræsentation af kvinder og mænd, så vi ikke år efter år skal konstatere, at kvinder hele tiden bliver valgt nummer to.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen):

Det kræver to kommentarer. Den ene er, at hvis vi ser på, hvordan det er gået på det statslige område, så har det faktisk haft en meget gavnlig effekt. Der er sket en markant udvikling i den kvindelige repræsentation i statslige råd, udvalg og nævn, og nu er repræsentationen på omkring 40 pct. Så der kan vi altså se, at det har haft en effekt. Og jeg tror, det tilsvarende vil gøre sig gældende på det regionale og kommunale niveau nu, hvor loven bliver vedtaget.

Den andet er, at jeg ikke vil iværksætte et meget omfattende bureaukrati for at tjekke, hvordan det går med indstillingerne. Jeg synes, at det

ansvar retteligt hører hjemme i kommunalbestyrelser og regionale råd, som skal følge op på, om lovgivningens bestemmelser bliver overholdt.

Som sagt, allerede om halvandet år får vi altså en redegørelse, som vil give os et billede af, hvorvidt det så er lykkedes at få en større kvindelig repræsentation eller ej.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

For det første svarede ministeren ikke på mit spørgsmål om, hvorvidt man for de udvalg, hvor der ikke er en politisk aftale om, at der skal være en vis proportional repræsentation, udmærket kan lave ordningen med, at det samlede udvalg skal have en ligelig repræsentation af kvinder og mænd. Det er det ene.

Det andet er, at ministeren siger, at det – det – har virket udmærket på det statslige område. Jamen hvad er det for et *det*, ministeren taler om? Da denne regering kom til, skete der et fald i kvindeandelene i råd og nævn. Dengang sagde vi til den daværende ligestillingsminister: Nu må du træde i karakter og tage ansvar for, at dine ministerkolleger rent faktisk overholder loven. Det gjorde den daværende ligestillingsminister, og så kom der skub i tingene igen.

Det, der sikrede, at tingene flyttede sig, var ikke primært det, at man skulle indstille en kvinde og en mand, men det, at der var nogen, der kontrollerede og stod og sagde: Jamen hov, det er fint, I gør den første del af arbejdet, men anden del skal med, nemlig den, at man skal sikre en ligelig repræsentation.

Så jeg vil gerne have, at ministeren svarer på, om hun ikke er enig med mig i, at det netop er det, at man har en forpligtelse til at sammensætte det endelige udvalg med en ligelig repræsentation, og det, at man har en minister, der påser, at det sker, der flytter tingene.

(Kort bemærkning).

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen):

Jeg er enig i, at vi skal tilstræbe en ligelig repræsentation, men jeg tror, at det afgørende faktisk er kravet om, at man skal indstille både en kvindelig og en mandlig kandidat til posten.

Jeg vil ikke være med til at foretage en skellen mellem, om det er den ene eller den anden form for udvalg, der gør sig gældende. Jeg har en forventning om, at det her vil sikre en mere ligelig repræsentation i alle slags råd, udvalg og nævn. Og jeg synes, vi skal lade det komme an på en prøve nu, se, om det her i virkeligheden